

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Villi SørensenÚtgevandi:
Føroya JavnaðarflokkurPrent:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

Viðmerkingar . . .

(Framhald frá 1. síðu)
farin og stóðugt fer fram undir
hesum landsstýrinum.

Hví fór eingin ella bara eitt
eiti av endurnýgging fram undir
fólkaflokkska landsstýrinum?

Her er bara eitt svar:

Hin figgarliga síðan var ikki
greidd.

Fólkaflokksformaðurin Há-
kún Djurhuus royndi diktator-
gerðina, tað skilaleysa keyp av
portugalstrolarunum, sum hetta
landsstýrið hevur nýðst at
bakstað við at fáa peningaleg-
ging til.

Tað fyrsta, hetta landsstýrið
fekk í lag, var at skaffa pening
til realkreditstovnin, og lands-
stýrið til atvikavís lán og stud-
ing til øll tey nýggju skipini, ið
eru komin og koma, eisini til
teir vælsignaðu portugalstrol-
ararnar, ið skuldu koma sum
«eitt kvett» og bara kosta mill-
um 3 og 4 miljónir, men sum
vóru so illa kontraktad, at tá
ið teir vóru lidnir til veiðu,
lógðu teir um 7 miljónir — og
so kortini fyri ein part lammir
og ónýtiligir.

Stuttligt at siggja Há-
kún Djurhuus reypa sær av realkre-
dittstovninum. Hann veit, at
hesin stovnur var longu plan-
lagdur undir fyrsta landsstýr-
inum, har ið eingin fólkaflokks-
maður var. Realkreditstovn-
urin var sum sagt longu tá av-
gjörður at verða ein veruleiki.
Skuldi avloysa ella koma istað-

in fyrri marshallslánskipanina.
Øll marshallslánini skuldu yvir-
takast av realkreditstovninum
og har afturat skuldi meiri av
marshallpeningi fara í stovnin.
Við skipan frá fyrsta landsstýr-
inum vjarð realkreditstovnurin
ikkí bara gitin, men hann fekk
um 8 miljónir í stovnsfæ (mar-
shallpeningur) og har afturat eitt
rentufrítt lán uppá 2 miljónir
frá danska tjóðarbankanum.

Tað, ið Hákún Djurhuus hev-
ur at reypa av, er, at fólkaflokk-
urin átti menn í landsstýrinum,
tá ið realkreditstovnsins skip-
an formelt varð lógarfest.

Men hann gloymir at siga, at
fólkaflokkurin gjørdi einki,
púra einki fyri at veita realk-
dittstovninum nýggjan pening.
Men tað gjørdi hetta lands-
stýrið. Tað fekk ígjøgnum, at
staður og tjóðarbankin danski
tryggja fyri, at realkreditstovn-
urin tey fyrstu 5 árin aftan á
at hetta landsstýrið varð sett,
kann fáa 8 miljónir árliga, 40
miljónir tilsamans, at læna út
til skipakeyp.

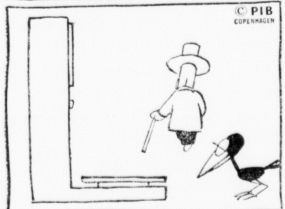
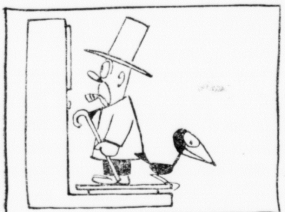
Uttan hesa velduga peninga-
flegging vildi realkreditstovn-
sins virki verið at kalla stæð-
að. Tað var eisini at kalla stæð

»Sumbæ« hevur fingið íalt
8 hvalir. Her er tó íroknaður 1
dogglingur.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

69

ADAMSON

Ha? — 196 gramm!

hann seg eina løtu at hvíla seg inni í arbeiðsstovni, tekur
eina bók í hondina.

Rætt sum hann er komin í tyngd, kemur hann deyva ar-
beiðskonan og sigur, at blaðstjóri Albert Buck er her og spyr
eftir honum — um hon skuldi ikki siga, at hann var ikki at
hitta?

»Ikki veit eg,« sigur skúlastjóri, »nei, latið hann koma inn.
Friður verður helst eingin í hvussu er, fyrr enn tú liggur undir
torvuni.«

Albert Buck er ein litil gleivbeintur maður við ongum hár-
prikki á hovdinum, búkstórur og grábleikur, gongur alíð við
ørmunum út frá sær, mest sum hann skuldi ríkið eitthvørt
framman fyrir sær. Allir ættmenn hansara aftur gjøgnum tíðir-
nar høvdu verið seyðamenn, so hann hevði hetta rekingarlagið
í kjotið borið. Hann var blaðstjóri á blaðnum »Dagens Emne.«

Albert Buck kemur ljóðliga inn — teskar: »Nei, eg hoyri,
tygum sova. Skal ikki órógva soleiðisni, eh...«

»Setið tygum niður!« Skúlastjóri peikar á ein stól. »Hald-
ið mær til góðar, eg verði liggjandi — eri ikki ungur longur,
og tá ið so kveldið kemur...« Hvat hann hevði í orðum?

»Nei, tað var einki, eg vildi,« teskar blaðstjóri, »ikkí eitt
viðursvet, eg vildi. Men, eh, tygum hava ivaleyst sætt; hvussu
blaðið Bergmál fer við tygum í dag. Og so ætlaði eg líka sum
at eh biðja tygum skriva mær eitt lítið mótmæli, líka sum eina
litla grein til blaðið »Dagens Emne.«

»Nei, Albert Buck,« er skúlastjóri so bráður at svara, »tað
geri eg ikki.«

»Eh, so, so, nei; so er einki um tað meðni — hugsaði bara-
sami, at eh tað bar ikki til, at hava eina sovorðna grein stand-
andi áttalaða. Okkara bestu menn kunnu ikki verða lagdir
undir bæði tað og tað, uttan at eh...«

Skúlastjóri lær: »Leggið tygum einki petti í tað, Albert

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsagn 4% pro anno

BANKABÓK 3½% pro anno

KEKK-KONTO 2% pro anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbræv
við lógtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

1 Eysturoy: Runavík, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lorvík, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
1 Norstreym: Vestmanna, tlf. 53
Kollafirði, tlf. 6
Kvívik, tlf. 147

1 Norðoyum Klakksvík, tlf. 5274
1 Suðuroy: Tvøroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 39
Vági, tlf. 130
1 Vágum: Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sørvági, tlf. 88

NÝGGJAR

stórar forsyningar av

STEINTOY

koppapar, tallerkar, og mangt annað.

Knud Lambaa

Sverrisgøta 22 — Tlf. 1800

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum!

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

70

Buck. Harra Punthavn meinar tað ivaleyst ikki so illa móti
mær, sum hann lest. Hann skrivar so, tí hann veit einki um
tað, sum hent er. Hann trýr tað er so, sum hann skrivar. Ja,
og tað hóskar best fyri hann at skriva soleiðis. Blaðið skal jú
koma út, og onkuntið má eitthvørt lítið vera í, sum rører við
fólk. Tað er einki at siga til — nei, hetta hevur einki petti at
týða.«

Albert Buck situr sum kárus. At skúlastjóri vildi onga
grein skriva móti harra Punthavn, var altíð væntandi, tí Pun-
thavn var ikki so mikið verdur. Men hetta, at hann enná var
ikkí illur, dugdi hann ikki at fata, at skúlastjóri skuldi hava
hugsku at bera í bótufloka fyri greinina í Bergmál nei... Hann
royndir aftur: »Men eh, halda tygum, tað er ikki illa gjørt av
harra Punthavn blaðstjóra, at hann skrivar, sum hann ger?«

Nei, skúlastjóri helt, tað var einki illa gjørt: »Punthavn
hevur skrivað hesa greinina eftir forminum. Hann hevur havt
fyri neyðini at skriva eina ágangandi agitátionsgrein, og so
hevur hann tikið hesa hendingina har uppi í læraraskúlanum.
Eitt annað er, at tað, hann skrivar, er ikki beint — tí hann
veit ikki hvat, ið hendi.«

»Ja, men hví kom hann so ikki sum ein ærligur maður nið-
an til tygara og spurdi?« fekk Albert Buck innimillum.

»Hann kom bæði eina og tvær ferðir,« sigur skúlastjóri,
»men eg vildi einki siga honum. Hevði hann nú verið búgvin
blaðmaður, hevði hann sag: tað í greinini, at eg vildi einki
siga, og kunndi kanska eisini sagt sum so, at tað vóru tey, sum
hildu, at her var eitthvørt politiskt uppí — okkurt sovorðið.
Men hvussu skal hann verða búgvin? — Ein fátækur maður,
sum einki hevur lert og ongastaðni hevur verið. Eg haldi, sum
sagt, ikki við tygum, at hetta er ein óargalig grein. Men tað
tað er ein vánalig grein. Hon visir, at vit eru komin stutt í
blaðskrivning enn. Tað er hetta, vit stríðast við her á skúlanum,